

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

11 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Ghenadie Nicolaev, Vladimir Timofti, Constantin Alerguș, Nadejda Toma,

a judecat, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de avocatul Conoval Nicanor în numele inculpatului Tabîrî Constantin și de avocatul Medeleanu Roman în numele inculpatului Cerempei Daniel, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 02 iunie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2016, în cauza penală în privința lui

*Tabîrî Constantin XXX, născut la XXX,
originar și domiciliat în XXX*

și

*Cerempei Daniel XXX, născut la XXX,
originar și domiciliat în XXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

- 1. 19.01.2015 – 02.06.2016 (prima instanță);*
- 2. 22.06.2016 – 28.11.2016 (instanța de apel);*
- 3. 26.01.2017 – 11.04.2017 (instanța de recurs).*

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 02 iunie 2016, Cerempei Daniel și Tabîrî Constantin au fost condamnați în baza art. 186 alin. (4) Cod penal la 6 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, fiecare.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că Tabîrî Constantin la 02 august 2014, în perioada de timp cuprinsă între orele 09.30 și 11.00, prin înțelegere prealabilă cu Cerempei Daniel, cu scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, acționând cu intenție directă, a pătruns prin deteriorarea geamului de la portiera din față din partea dreaptă a automobilului de model „Mitsubishi Outlander”, cu n/î CPV 190, care se afla parcat pe marginea carosabilului din str. Sfatul Țării 23, mun. Chișinău, de unde a sustras pe ascuns o geantă din piele de culoare neagră de model „Textier” la prețul de 7000 lei, în care se aflau 1200 dolari SUA, care conform cursului BNM constituia echivalentul sumei de 16720 lei, mijloace bănești în sumă de 17000 lei, 80 taloane a câte 10 litri de benzină A 95 de la compania de alimentare „Lukoil” la preț de 14696 lei, un portmoneu din piele de culoare neagră la prețul de 1200 lei în care se aflau mijloace bănești în sumă de 2000 lei, buletin de identitate, permis de conducere, pașaport tehnic, polița de asigurare medicală, două carduri bancare „Banca de Economii”, legitimația de deputat al primului parlament al RM perioada 1990-1994, trei seturi de chei ce aparțineau cet. Țaranu Anatol, după care cu bunurile sustrase a părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzând părții vătămate un prejudiciu material în proporții mari în sumă totală de 58616 lei.

Cerempei Daniel la 02 august 2014, în perioada de timp cuprinsă între orele 09.30 și 11.00, prin înțelegere prealabilă cu Tabîrî Constantin, cu scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, acționând cu intenție directă, a pătruns prin deteriorarea geamului de la portiera din față din partea dreaptă a automobilului de model „Mitsubishi Outlander”, cu n/î CPV 190, care se afla parcat pe marginea carosabilului din str. Sfatul Țării 23, mun. Chișinău, de unde a sustras pe ascuns o geantă din piele de culoare neagră de model „Textier” la prețul de 7000 lei, în care se aflau 1200 dolari SUA, care conform cursului BNM constituia echivalentul sumei de 16720 lei, mijloace bănești în sumă de 17000 lei, 80 taloane a câte 10 litri de benzină A 95 de la compania de alimentare „Lukoil” la preț de 14696 lei, un portmoneu din piele de culoare neagră la prețul de 1200 lei în care se aflau mijloace bănești în sumă de 2000 lei, buletin de identitate, permis de conducere, pașaport tehnic, polița de asigurare medicală, două carduri bancare „Banca de Economii”, legitimația de deputat al primului parlament al RM perioada 1990-1994, trei seturi de chei ce aparțineau cet. Țaranu Anatol, după care cu bunurile sustrate a părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzând părții vătămate un prejudiciu material în proporții mari în sumă totală de 58616 lei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de avocatul Medeleanu Roman în numele inculpatului D. Cerempei, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă neprivativă de libertate, cu aplicarea art. 90 Cod penal.

În motivarea apelului a invocat că, inculpatul a recunoscut vina și a comis infracțiunea de unul singur, se căiește sincer de cele comise și dorește să restituie prejudiciul material părții vătămate.

În ședința instanței de apel inculpatul a înaintat cerere, prin care solicită aplicarea art. 1 și 2 al Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea Independenței RM.

3.1. De asemenea, sentința a fost atacată cu apeluri și de avocatul Conoval Nicanor în numele inculpatului C. Tabîrî, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare în privința inculpatului.

În motivarea apelurilor a invocat:

- instanța de fond eronat a apreciat probele din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor;

- instanța nu a motivat cum procesul-verbal de cercetare la fața locului și procesul-verbal de sesizare despre infracțiune demonstrează vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate, nu s-a constatat legătura între aceste acțiuni procesuale și acțiunile lui C. Tabîrî, nu s-a luat în considerație faptul că automobilul părții vătămate a fost deteriorat nu de C. Tabîrî dar de inculpatul D. Cerempei;

- prima instanță a admis eronat ca probă procesul-verbal de ridicare din 11.09.2014 de la reprezentantul S.A „Banca de Economii” a înregistrărilor foto din data de 02.08.2014, deoarece din înregistrări nu se confirmă vinovăția lui C. Tabîrî, astfel proba dată nu demonstrează vinovăția lui;

- instanța neîntemeiat a admis ca probă procesul-verbal de examinare a obiectului din 08.10.2014, deoarece din conținutul acestuia, de descriere a CD-lui, nu se confirmă careva date ce ar avea atribuție directă sau indirectă la C. Tabîrî;

- instanța a admis ca probă și ordonanța procurorului de recunoaștere și anexare a mijloacelor materiale de probă din 08.10.2014 (f.d. 93-95, vol. I), însă nu a luat în considerație că acest document procesual nu confirmă vinovăția inculpatului;

- la adoptarea sentinței de condamnare instanța s-a bazat doar pe faptul că, Tabîrî Constantin și Cerempei Daniel erau împreună în momentul comiterii infracțiunii, fără a individualiza acțiunile fiecăruia.

3.2. Avocatul Negru Olesea în numele inculpatului C. Tabîrî, a atacat sentința cu apel, solicitând casarea ei și achitarea inculpatului.

În motivarea apelului a indicat, că vinovăția inculpatului nu a fost dovedită, confirmându-se doar versiunea declarată de inculpat. Inculpatul D. Cerempei a declarat că ideea sustragerii a venit subit și C. Tabîrî nu a cunoscut despre intenția sa, nu a văzut cum a comis fapta, deoarece se afla la o distanță mai mare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2016, pronunțată integral la 20 decembrie 2016, apelurile declarate au fost respinse, ca nefondate, cu menținerea sentinței.

4.1. Instanța a menționat, că prima instanță a apreciat probele prin prisma art. 101 Cod procedură penală și just a stabilit vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii imputate și anume prin declarațiile părții vătămate, cât și prin materialele cauzei:

- înștiințarea 902 din 02.08.2014, prin care partea vătămată a sesizat faptul comiterii furtului (f.d. 8, vol. 1);

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 02.08.2014 a automobilului de modelul "Mitsubishi Outlander" cu n/î CPV 190;

- procesele-verbale de audiere a părții vătămate din 04.08.2014, 11.08.2014, 13.08.2014 (f.d. 14, 20, 21, vol. 1);

- procesul-verbal de ridicare din 11.09.2014, privind ridicarea înregistrărilor video de la SA "Banca de Economii" (f.d. 34-35, vol. 1);

- procesul-verbal de examinare a obiectului din 12.09.2014, privind examinarea conținutului CD-R ridicate de la SA "Banca de economii" (f.d. 37, vol. 1);

- procesul-verbal de examinare a convorbirilor telefonice din 08.10.2014 (f.d. 92, vol. 1);

- procesul-verbal de audiere suplimentară a bănuितului C. Tabîrî (f.d. 99, vol. 1);

Instanța de apel a considerat corectă concluzia primei instanțe referitor la vinovăția inculpaților, iar probele combat argumentele inculpaților, precum că învinuirea înaintată și starea de fapt constatată de prima instanță nu și-a găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești.

Instanța de apel a reținut că vina inculpatului C. Tabîrî în sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin complicitate cu Daniel Cerempei, a fost dovedită indubitabil, iar rolul acestuia se desprinde din declarațiile sale, făcute în calitate de bănuित la 30.10.2014, prin care a menționat că, se plimbau cu D. Cerempei pe bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, str. București și Sfatul Țării, unde ultimul s-a apropiat de un automobil de modelul "Mitsubishi", fără să spună nimic, iar dânsul a continuat deplasarea, iar ajungând la intersecție a găsit un taxi, cu care s-a înțeles, să se deplaseze spre sect. Râșcani, mun. Chișinău, moment în care a venit și Daniel și împreună au mers până la str. Florilor, unde a coborât.

Prin urmare acesta a fost și rolul complicelui, inculpatului C. Tabîrî, care a supravegheat ca autorul furtului, D. Cerempei, să acționeze în securitate și la timp să părăsească locul comiterii infracțiunii, asigurându-l pe ultimul cu un automobil de taxi.

Circumstanțele stabilite au făcut imposibil de admis și reținut argumentele apelurilor declarate în interesele inculpatului C. Tabîrî, ceea ce a determinat respingerea lor ca nefondate.

În acest context, instanța de apel a reținut că instanța de fond la judecarea cauzei obiectiv a stabilit circumstanțele de fapt și de drept la caz, just a încadrat juridic acțiunile inculpaților, iar la stabilirea pedepsei a ținut seama de prevederile art. 61, 75, 76, 77 Cod penal.

De asemenea, instanța a considerat că prima instanță a ținut cont la stabilirea pedepsei inculpaților de circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei și anume: de caracterul prejudiciabil al infracțiunii, care face parte din categoria celor grave, de persoana inculpaților, C. Tabîrî se află la evidența medicului narcolog cu diagnoza ”consumator de substanțe narcotice (hașiș)” (f.d. 57, vol. 1), D. Cerempei se află la evidența medicului narcolog cu diagnoza ”consumator de substanțe narcotice (hașiș, amfetamine)” (f.d. 85, vol.1), de faptul că inculpații anterior au fost judecați (f.d. 12-16, 20, vol. 2).

Instanța de apel a considerat ca neîntemeiate argumentele avocaților în numele inculpatului C. Tabîrî, privind achitarea ultimului, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat, or nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu echivalează cu achitarea acestuia, devreme ce circumstanțele stabilite și probele dovedesc participarea lui la fapta incriminată, iar argumentele lui C. Tabîrî că el nu a participat la săvârșirea faptei nu puteau fi luate în considerație de către instanța de apel, deoarece argumentele indicate de el se combăteau prin ansamblul de probe administrate pe dosar precum și prin declarațiile sale (f.d. 55, 99, vol. 1) și ale părții vătămate, care a menționat că, *„Daniel s-a apropiat de automobil, s-a uitat prin geam, după care a strigat că, vrea să sustragă niște bunuri din ea. După care a auzit un sunet produs în urma unei spargerii de geamuri, iar peste câteva minute a venit spre el având în mână un diplomat de culoare cafenie, pe care l-a rugat să-l țină, deoarece el a plecat să prindă un taxi. S-au urcat ambii într-un taxi, Aflându-se în taxi i-a transmis lui Cerempei Daniel diplomatul”*, ceea ce demonstrează că C. Tabîrî a cunoscut cu certitudine intenția lui D. Cerempei și nu a întreprins măsuri de împiedicare a comiterii infracțiunii, mai mult ca atât, a ținut geanta „diplomat” pe care a sustras-o D. Cerempei din mașină.

De asemenea, instanța de apel a apreciat critic versiunea inculpatului C. Tabîrî, că el se afla la o distanță mare de D. Cerempei și nu cunoștea despre intențiile acestuia, deoarece potrivit declarațiilor ultimului acesta era la curent cu intenția lui D. Cerempei și a participat la comiterea infracțiunii în calitate de complice.

Totodată, instanța de apel a respins și versiunea inculpatului D. Cerempei, precum că C. Tabîrî era departe de el și nu a participat la comiterea infracțiunii, deoarece acesta este contradictorie cu declarațiile de la faza de urmărire penală, care demonstrează participarea ambilor inculpați la sustragerea bunurilor din automobil.

Mai mult, instanța a menționat că declarațiile lui D. Cerempei reprezintă o metodă de apărare a lui C. Tabîrî, deoarece ultimii sunt prieteni.

Instanța de apel, analizând declarațiile inculpatului C. Tabîrî, le-a apreciat ca fiind făcute cu scopul de a se eschiva de la răspunderea și pedeapsa penală, or potrivit declarațiilor (f.d. 55, 99, vol. 1) ultimul recunoaște faptul participării la săvârșirea infracțiunii, declarații care nu au fost contestate de către inculpat.

Ceea ce ține de apelul avocatului Medeleanu Roman în numele inculpatului D. Cerempei, din conținutul căruia reiese că partea apărării nu este de acord cu pedeapsa stabilită, instanța de apel a relevat că pedeapsa stabilită de instanța de fond este legală, proporțională cu fapta comisă și în măsură să asigure atingerea scopului pedepsei penale, astfel s-au ținut cont de prevederile art. 61, 75, 76, 77 Cod penal și temeuri de a interveni în pedeapsă cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal nu s-au constatat.

Totodată, instanța de apel a respins solicitarea inculpatului D. Cerempei, privind aplicarea prevederilor Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, deoarece în speță s-a atestat interdicțiile prevăzute de art. 10 al legii menționate, ce indică asupra imposibilității aplicării dispozițiilor actului sus citat față de inculpat, dat fiind faptul că inculpatul anterior a săvârșit infracțiune similară, procesul penal fiind încetat cu împăcarea părților, iar infracțiunea prevăzută la art. 186 alin. (4) Cod penal se califică ca fiind gravă.

5. Hotărârile judecătorești sînt atacate cu recursuri ordinare de avocatul Conoval Nicanor în numele inculpatului C. Tabîrî la 13.01.2017 și 17.01.2017, invocînd temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 13) Cod de procedură penală, care solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare în privința lui Tabîrî Constantin.

În motivarea recursurilor a invocat aceleași motive ca și în apel, precum și unele suplimentare:

- instanțele judecătorești au apreciat incorect circumstanțele de fapt ale cauzei, cu concluzionarea neîntemeiată asupra vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, iar probele nu au fost apreciate în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală;

- decizia instanței de apel este neîntemeiată, deoarece instanța s-a axat doar pe enumerarea probelor prezentate de acuzare, fără a le argumenta în parte asupra admisibilității lor, și-a întemeiat concluziile pe probele cercetate de prima instanță, care nu au fost verificate în ședința de judecată și nu au fost consemnate în procesul-verbal, nefiind respectate prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală, nemotivând soluția de vinovăție a inculpatului;

- instanța de apel nu a ținut cont că prejudiciul cauzat părții vătămate a fost restituit doar de D. Cerempei, astfel confirmându-se faptul că C. Tabîrî nu are nici o atribuție la comiterea infracțiunii;

- instanța de apel nu a ținut cont că în privința inculpatului a intervenit o lege penală mai favorabilă, și anume prin legea nr. 207 din 29.07.2016, în vigoare din 07.11.2016, a fost modificat art. 126 Cod penal, astfel urma să reîncadreze acțiunile inculpatului.

5.1. Decizia este atacată cu recurs ordinar de avocatul Medeleanu Roman în numele inculpatului D. Cerempei, la data de 20.01.2017, invocînd temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 10), 11) Cod de procedură penală, care solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a invocat că, instanța de apel neîntemeiat nu a aplicat prevederile Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea Independenței Republicii Moldova, deoarece inculpatul întrunește condițiile de aplicare a prezentei legi.

Mai indică că, la judecarea cauzei instanța de apel urma să recalifice acțiunile inculpatului din prevederile art. 186 alin. (4) Cod penal în cele ale art. 186 alin. (2) Cod penal, ținînd cont de art. 10 Cod penal, deoarece prin legea nr. 207 din 29.07.2016, în vigoare din 07.11.2016, a fost modificat art. 126 Cod penal.

Totodată, invocă că la individualizarea pedepsei nu s-a luat în considerație prevederile art. 61, 75, 76 Cod penal, pedeapsa fiind aspră care nu este proporțională și echitabilă cu scopul pedepsei penale.

6. Procurorul a depus referință asupra recursurilor, considerînd că în privința inculpaților urmează a fi aplicate prevederile legii penale în temeiul art. 10 Cod penal.

7. Judecând recursurile declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise din următoarele considerente.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța îl admite, casează parțial sau total hotărârea atacată, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre, dacă nu se agravează situația condamnatului.

Astfel, verificând argumentele invocate de recurenți, Colegiul penal constată că acestea vizează în mod unanim modalitatea de apreciere a probelor de către instanța de apel, pe care ultimii o consideră neîntemeiată și lipsită de obiectivitate. Cu referire la acest capitol, Colegiul penal menționează că critica aprecierii probelor nu constituie temei pentru recurs, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, în acest context fiind primordial de a menționa că, potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților*. Din aceste considerente, Colegiul penal consideră că critica aprecierii probelor este *de jure* inadmisibilă.

Cu atât mai mult, Colegiul penal constată că aprecierea probelor deja a constituit obiect de examinare în instanța de apel, chestiune asupra căreia aceasta s-a expus în mod corespunzător, apreciind probele administrate sub aspectul pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu – prin prisma coroborării lor, probe care au fost menționate în decizia atacată și a căror conținut a fost desfășurat.

Totodată, Colegiul penal lărgit consideră că recursurile ordinare declarate urmează a fi admise, și anume din motiv că în privința situației inculpaților a intervenit o lege penală mai favorabilă, argumentele recurenților fiind întemeiate în partea respectivă. Suplimentar, Colegiul penal va admite argumentele recurenților, privind calificarea juridică greșită a faptei săvârșite de inculpați și lipsa motivelor pe care se întemeiază soluția adoptată de către instanța de apel, deoarece decurg din faptul că instanța de apel a omis, în legătură cu intervenirea unei legi penale mai favorabile, de a efectua reîncadrarea juridică a acțiunilor inculpaților, ceea ce a rezultat în admiterea unor erori de drept, inclusiv privind cererea inculpatului Cerempei D. de aplicare, în privința sa, a actului de amnistie.

Astfel, Colegiul penal consideră că argumentul din recursul declarat în numele lui Cerempei D., privind faptul că instanța de apel a respins cererea inculpatului de aplicare a amnistiei în privința sa, este întemeiat. În acest context, Colegiul penal constată că instanța de apel și-a motivat concluzia în partea dată, însă eronat a statuat asupra faptului că în cauză s-au atestat interdicțiile prevăzute de art. 10 al legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, nr. 210 din 29.07.2016, manifestate prin faptul că inculpatul anterior a săvârșit o infracțiune similară, procesul penal fiind încetat în legătură cu împăcarea părților, iar infracțiunea prevăzută la art. 186 alin. (4) Cod penal, a cărei săvârșire a fost imputată inculpatului, se califică ca fiind una gravă.

Din conținutul sentinței, menținută prin decizia instanței de apel, instanței de apel, rezultă că inculpații au fost condamnați în baza art. 186 alin. (4) Cod penal, conform semnelor calificative – furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit de două persoane, prin pătrundere în alt loc de depozitare, cu cauzarea de daune în proporții mari. La acest capitol, Colegiul penal menționează că valoarea bunurilor sustrate, ca semn calificativ al componenței de infracțiune, se determină ținându-se seama de mărimea unității convenționale de amendă, stabilită conform legislației în vigoare la momentul săvârșirii infracțiunii.

Astfel, conform art. 64 alin. (2) Cod penal (în redacția în vigoare la momentul săvârșirii faptei – 02.08.2014), valoarea unității convenționale de amendă constituia 20 lei. Potrivit art. 126 Cod penal (redacția din 02.08.2014), se considera ca constituind proporții mari valoarea bunurilor materiale sustrase, care la momentul săvârșirii infracțiunii depășea 2500 unități convenționale.

Colegiul penal reține că prin legea nr. 207 privind modificarea și completarea unor acte legislative din 29.07.2016, în vigoare din 07.11.2016, valoarea unității convenționale a fost majorată de la 20 la 50 lei, iar proporții deosebit de mari în conformitate cu modificările operate la art. 126 alin. (1) Cod penal se consideră valoarea bunurilor sustrase care depășește 40 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Potrivit sentinței, în raport cu prevederile legale sus-menționate, valoarea prejudiciului cauzat părților vătămate constituia 58616 lei, adică 2900 unități convenționale. Însă, la data pronunțării deciziei instanței de apel, prin care a fost menținută sentința de condamnare (28.11.2016), încadrarea juridică a acțiunilor inculpaților era una eronată, deoarece valoarea bunurilor sustrase nu depășea 20 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei, în lumina modificărilor operate la art. 126 Cod penal prin legea anterior menționată.

În acest context, Colegiul penal constată că prin Hotărârea Guvernului nr. 1000 din 13.12.2014, în vigoare din 20.12.2014, s-a aprobat cuantumul salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2015, în mărime de 4225 lei.

Prin urmare, a intervenit o lege penală mai favorabilă inculpaților care, potrivit art. 10 Cod penal, are efect retroactiv și se răsfrânge asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa.

În circumstanțele date, Colegiul penal consideră ca fiind necesară reîncadrarea juridică a acțiunilor inculpaților, de la prevederile art. 186 alin. (4) Cod penal la cele de la art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, deoarece prejudiciul cauzat părților vătămate, în valoare de 58616 lei, potrivit modificărilor operate la art. 126 Cod penal, constituie 13,87 salarii medii lunare prognozate de Guvern pentru anul 2014, ceea ce nu constituie proporții mari.

În acest context, ținând cont de faptul că argumentele recurenților privind aprecierea probelor sunt inadmisibile, de faptul că temeiurile pentru recurs, invocate de recurenți, nu și-au găsit confirmare, precum și de faptul că a intervenit o lege penală mai favorabilă inculpaților, Colegiul penal lărgit conchide asupra necesității admiterii recursurilor ordinare declarate, cu casarea totală a hotărârilor judecătorești și cu pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare în privința inculpaților, prin această soluție nefiindu-le agravată situația.

8. În conformitate cu art. 338, 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Admite recursurile ordinare declarate de avocatul Conoval Nicanor în numele inculpatului Tabîrî Constantin și de avocatul Medeleanu Roman în numele inculpatului Cerempei Daniel, casează total sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 02 iunie 2016 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2016, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre, prin care:

Tabîrî Constantin XXX și **Cerempei Daniel XXX** se recunosc vinovați în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal și li se stabilește, fiecăruia, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei închisorii, stabilite lui **Tabîrî Constantin XXX** și **Cerempei Daniel XXX**, se calculează din 11 aprilie 2017, cu includerea în termen a perioadelor:

Lui **Tabîrî Constantin XXX** – de la 05 ianuarie 2016 până la 10 aprilie 2017, iar lui **Cerempei Daniel XXX** – de la 18 aprilie 2016 până la 10 aprilie 2017.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 11 mai 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Ghenadie Nicolaev

Vladimir Timofti

Constantin Alerguș

Nadejda Toma